

سوره شصت و چهارم - تغابن

این سوره در مدینه نازل شده و ۱۸ آیه دارد

به نام خداوند بخشنده مهربان

هر چه در آسمان‌ها و زمین است خدا را به پاکی می‌ستاید. فرمانروائی و حمد و ستایش مر او راست و او به همهٔ امور تواناست! اوست که شما را آفرید پس برخی از شما کافرید و برخی مؤمن. خدا به هر چه می‌کنید بیناست! آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید و شما را شکل داد و به نیکوترین صورت‌ها برنگاشت و بازگشت همه به سوی اوست! هر چه در آسمان‌ها و زمین است و هر چه را که شما پنهان و آشکار کنید می‌داند و خدا به همهٔ مکنونات دل‌ها آگاه است! (۱ - ۴)

ایا داستان کافران پیشین به شما نرسیده که (در دنیا) وبال و کيفر اعمال خود را چشیدند و (در آخرت) عذاب دردناکی دارند؟! این بدان سبب است که پیامبرانش با آیات و لایل به سوی آنها آمدند ولی آنها گفتند مگر بشری (می‌تواند) ما را راه نماید؟ پس کفر ورزیدند و روی برتافتند و خدا (از آنها) بی‌نیازی نمود که خدا بی‌نیاز ستوده است! (۵ - ۶)

کافران گمان کردند بعد از مرگ هرگز برانگیخته نخواهند شد. بگو آری. به خدایم سوگند که برانگیخته می‌شوید آنگاه شما را بدان چه می‌کردید خبر می‌دهند و این بر خدا آسان است! پس بر خدا و پیامبرش و بدین نور (قرآن)^۱ که نازل کردیم ایمان بیاورید و خدا بدان چه می‌کنید آگاه است! روزی که شما را برای محشر گردآورند روز حسرت و ناکامی است و هر کس که به خدا ایمان آورد و کار نیکو کند خدا بدی‌های او را محو می‌نماید و او را در بوستان‌هایی درآورد که در زیر درختان آنها نهرها روان است و همیشه در آن ماندگار باشند این است رستگاری بزرگ! و کسانی که کفر ورزیدند و آیات ما را تکذیب کردند آنها اهل دوزخند و در آن جاویدان بمانند و آن بد جایگاهی است! (۷ - ۱۰)

هیچ مصیبتی بر کسی نیست مگر به اذن خدا. و هر کس به خدا ایمان آورد خدا او را هدایت فرماید و خدا به همهٔ امور داناست! خدا را فرمانبرید و پیامبرش را اطاعت کنید و اگر روی برتایید بر پیامبر ما جز ابلاغ پیام آشکار (تکلیفی) نیست! خدا، جز او معبودی نیست و مؤمنان بدو توکل می‌نمایند! (۱۱ - ۱۳)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! برخی از همسران و فرزندان دشمنان شما هستند^۲ از آنها حذر کنید و اگر (از آنها) درگذرید و عفو کنید و بیامرزید خدا آمرزندهٔ مهربان است! همانا اموال و اولاد شما وسیلهٔ آزمایش شما هستند و خداست که پاداش بزرگ نزد اوست! (۱۴ - ۱۵)

تا می‌توانید خداترس و پرهیزگار باشید و گفته‌های او را گوش کنید و او را اطاعت نمایند. و به فقرا انفاق کنید که آن برای شما بهتر است. و هر کس که از بخل و نفس خود در امان ماند بی‌شک آنها رستگارند! اگر بر خدا وام نیکو (قرض‌الحسنه) بدهید آن را بر شما دو چندان بیشتر گرداند و شما را بیامرزد که خدا شکرپذیر بردبار است! دانای نهای و آشکار است و بی‌همتای فرزانه می‌باشد! (۱۶ - ۱۸)

۱. قرآن هرآینه از آن جهت نور عنوان گشته که مردم با آن از ظلمات شرک و کفر راه می‌یابند.
۲. آیه در حق بعضی مسلمانان است که زنان و فرزندانشان مانع مهاجرتشان از مکه به مدینه شده می‌گفتند شما می‌روید ما را به که می‌سپارید و سوگند می‌دادند که از مکه نروند.